



DEN KVINDELIGE DÆMON



I Hovedrollerne:

Fru Lilli Bech

Hr. Robert Dinesen

Hr. Blytæcker



Moderne Drama i 3 Akter
og 50 Afdelinger, udført af
Nordisk Films Co.

Afdelingerne:

1. Politiløjtnant Oliver.
2. Brevet fra Vennen.
3. Paa Banegaarden.
4. Hjemkomsten.
5. »Min Forlovede!«
6. »Tager Du med hen paa Hotellet?«
7. En Frokost-Invitation.
8. »Jeg kan ikke holde dette Liv ud!«
9. Dæmonens Magt.
10. En Frokost.
11. Oliver's Svaghed.
12. Hos Oliver's Svigerforældre.
13. »Jeg gaar hen til Oliver!«
14. En Invitation.
15. Nye Gæster.
16. »Jeg maa have Penge!«
17. En Udvej.
18. Tyvekosterne pantsættes.
19. Et godt Gemmested.
20. Sikring mod Overrumpling.
21. Miner anbringes.
22. Aftenselskab.
23. Et kostbart Smykke.
24. Fristelsen.
25. I Dæmonens Garn.
26. »Hvor er min Kæreste?«
27. Et Kup.
28. Huset i Oprør.
29. »Smykket er stjaalet!«
30. I Nattens Mulm og Mørke.
31. Ved Skorstenen.
32. Et Visit.
33. Mistanken vækkes.
34. Den tabte Perle.
35. Sovemidlet.
36. Opdagelsen.
37. Spillet's Hemmelighed.
38. Et godt Trich!
39. Overlistet
40. »Du er anholdt!«
41. Flugten.
42. Over Tagene.
43. Den yderste Grænse.
44. »Skaan mig!«
45. Dødsspringet.
46. Gemmestedet.
47. »Hvor er Smykket?«
48. En uventet Gæst.
49. Eksplosionen.
50. Belønningen.



Oliver og René er Ungdomsvenner. Skæbnen har skilt dem ad, og de er gaaet hver ad sine Veje. Oliver har fulgt Embedsvejen og er bleven Politiløjtnant. René har givet efter for sine Eventyrtilbøjeligheder og er rejst til Amerika.



Her har han truffet en Kvinde, i hvis Hænder han er et viljeløst Redskab. I hendes Nærhed bliver han svag og maa udrette, hvad hun forlanger af ham. Som en Slangé omklammer hun ham og gyder Forbrydergiften i hans Aarer, og han er det hjælpeløse Offer.

De to — *René* og *Therese* — vender tilbage fra Amerika, og Oliver modtager paa Banegaarden sin gamle Ven. Therese, der i Bekendtskab med den unge Politiløjtnant øjner Chancer for nyt Bytte, begynder umiddelbart efter

Præsentationen at gøre hidsig Kur til Oliver. Hun opnaar for saa vidt sin Hensigt, som han føler sit Blod i Kog hver Gang han er hende nær. Da han selv modtager en Invitation til et Bal hos sine Svigerforældre, skaffer han ogsaa en Indbydelse til René og Therese.

Disse to forbereder sig imidlertid paa et større Kup. For at kunne arbejde i Ro, beslutter de at skaffe en Taske med ulovligt erhvervede Smykker af Vejen, saa at den

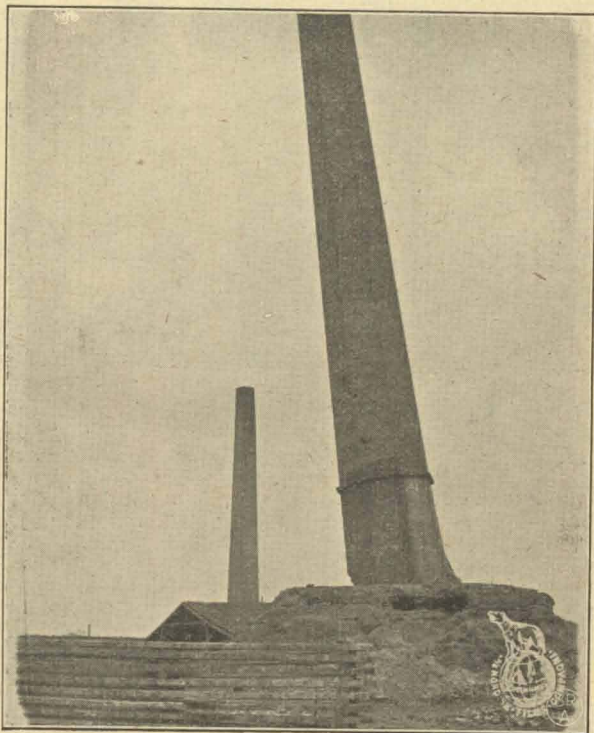


ikke kan røbe dem. De anbringer den i Hvælvingen under en gammel, faldefærdig Skorsten sammen med en Dynamitbombe, der vil eksplodere den Dag en med Forholdene ukendt Person vil forsøge at bemægtige sig Smykkerne.

Paa Ballet venter Therese at finde Anledningen, der skal føre det store Kup med sig. Den udebliver ikke. Husets Frue bærer om Halsen et kostbart Smykke, der er Genstand for almindelig Beundring. Therese gør sin frygtelige Indflydelse gældende overfor René. Husfruen savner Smykket. Hvor er det? Fruen selv er fortvivlet, men hendes Mand siger beroligende: »Bryd Dig ikke om Smykket. Det bliver nok fundet.«



Næste Dag aflægger Oliver et Besøg paa Hotellet hos René og Therese. Han har selvfølgelig ikke fjerneste Mistanke til sin gamle Ven. Hvad maa han da ikke tænke, da han paa Gulvet i Renés Værelse finder en af Brillanterne i det forsvundne Smykke! — Gennem Nøglehullet i Døren til det andet Værelse har Therese opdaget Oliver's Forun-



dring ved at finde Sporet til Forbrydelsen i sin Vens Stue. I en Hast har hun lagt en Feltplan. Hun giver hurtigt René nogle Ordre, tager selv Tøj paa for at skaffe Jernbane-billetter, saa at de, hvis de blot kan faa et Forspring, muligvis i god Tid kan komme bort fra Byen.

René gaar ind til Oliver og lader, som om intet er hændet. Han skænker op i et Par Glas. I det Glas, der er bestemt for Vennen, hælder han et Sovepulver ud i et Øjeblik, da Oliver vender Ryggen til. I et Spejl har Oliver dog set alt. Han ser sit Snit til at stoppe et Sykke Svamp i Mun-

den. De opsuger Pulveret, men Oliver forstiller sig, saa at René tror, at det har virket. Han vil give sig til at binde Oliver paa Hænder og Fødder, men Oliver springer op, og René er Fange. Som gammel Ven vil Oliver vise Forbryderen det Hensyn at føre ham uden Bevogtning til Politivagten, men René lønner kun daarligt Oliver's Hensynsfuldhed. Han benytter den første Lejlighed til at flygte. Oliver slipper ham dog ikke af Syne. Vildere og vildere bliver



Jagten. Man ser René drevet af Fortvivlelsen halse henover Hustage. Han snubler, kommer paa Benene igen. Forfølgeren er lige i Hælene paa ham. Tilsidst staar han yderst ude paa et fremspringende Hjørne af Taget. Om et Sekund maa Forfølgerne være der. Nu kommer Oliver til Syne over Tagryggen.

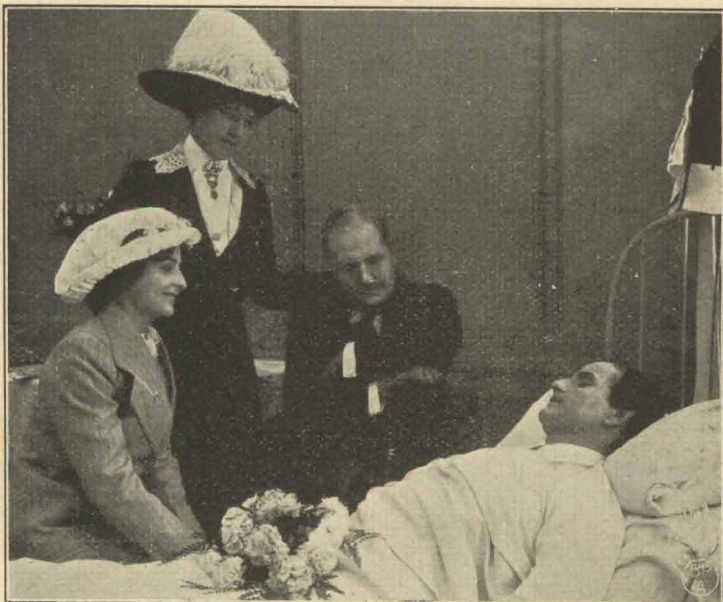
— Lad mig slippe, eller jeg styrter mig ud! raabte René i Fortvivlelsens Angst.

Oliver kender som Embedsmand ingen Naade. Han nærmer sig. Saa styrter René sig ud i Rummet. Brøkdeler af Sekunder senere ligger han lemlæstet og døende paa

Stenbroen. De sidste Ord, der kommer frem over hans Læber er:

— Under den gamle Skorsten men pas paa!

Oliver skynder sig ud til den gamle Skorsten. Netop i det Øjeblik han har fundet Smykkernes Gemmested og vil til at fremdrage dem, indfinder Therese sig. Et Sekund betragter hun ham med vilde, hævngerige Blikke. Saa indtræffer Dynamitekspllosionen. Med et øredøvende Brag



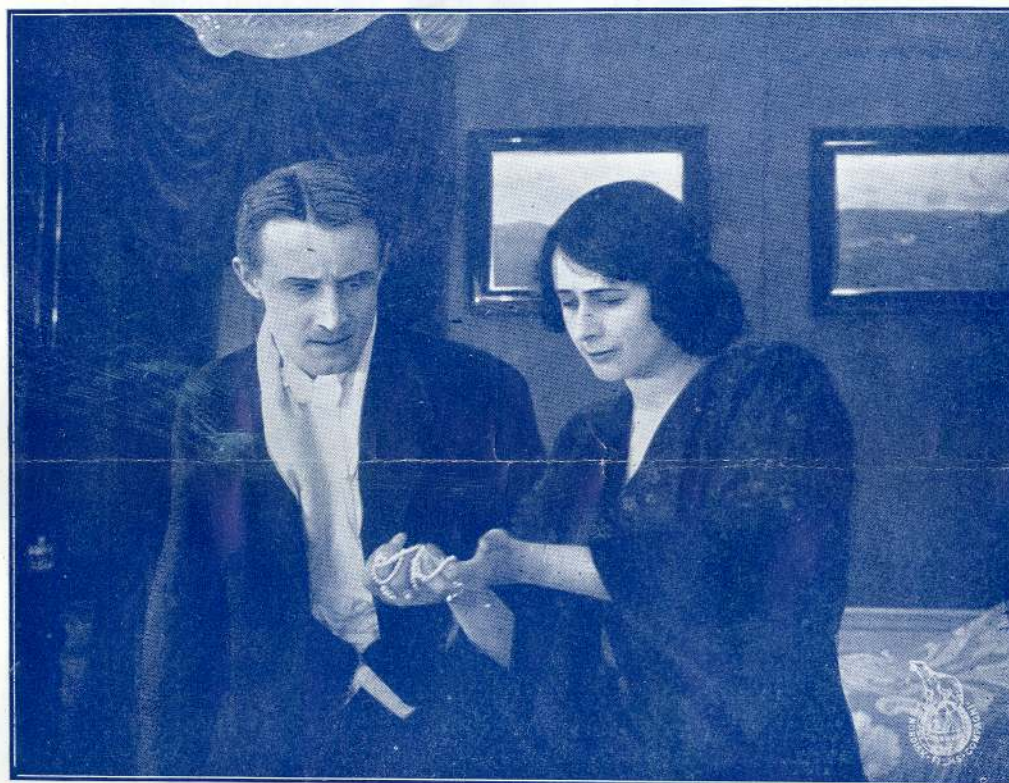
synker den gamle Skorsten i Grus. Frem af Ruinerne graves to Menneskelegemer. Therese er bleven ramt af Undgældelsens Straf. Hun er død. Men Oliver lever og genfor- enes med Mabel.





NORDISK

THERESA, THE ADVENTRESS.



BRIMFUL OF SENSATION AND A THRILLING PRODUCTION.

Released June 30th.

Length, 2,657 feet.

See also, on back page, description of

JACK IN CAMP,

A Comedy of the Awkward Squad.

A good plot and a comical finale.

NORDISK FILMS COMPANY,

25, CECIL COURT, CHARING CROSS ROAD, LONDON, W.

PHONE—CITY 172.

GRAMS—"NORFILCOM."

A Startling Story of Jewel Thieves and How They Evaded the Clutches of the Law.

THERESA, THE ADVENTRESS.

CAST.

OLIVER WILLIAMS, Superintendent of Police.
MABEL, his fiancée.
CHARLES KENTON, Oliver's Friend, returned after some years abroad.
THERESA, adventress, secretly in league with Kenton.

A Thrilling Tale, with a tremendous Final Scene.

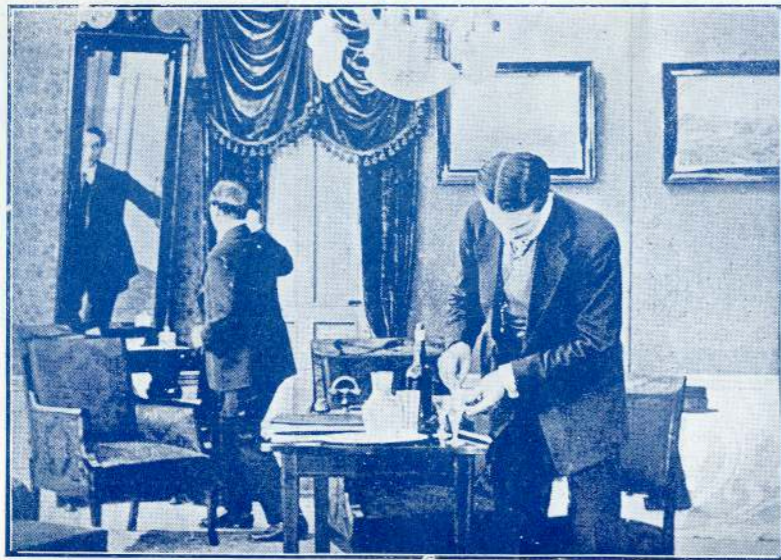
Oliver Williams, recently promoted to a superintendent's rank, was at work in his office when a note arrived reading:—

"Dear Oliver,—I am once more returning to the dear old city. Hope to arrive 9 a.m. Tuesday (express) and will be pleased to see you.

"CHAS. KENTON."

Oliver was fast becoming infatuated with Theresa, and when he left Kenton accused her of infidelity. The man was, in fact, in sore straits for money and thought Theresa likely to desert him. At last she succeeded in pacifying him and with a farewell kiss retired to her rooms.

Mabel, Oliver's fiancée, at this time was sending out



The next morning Oliver met Kenton at the station and was somewhat surprised to see a charming female arrive with him. He was introduced to Theresa, Kenton mentioning that she was his fiancée. A taxi bore them to the leading hotel, where rooms were engaged, and the three adjourned for lunch to a room overlooking the harbour.

invitations to a party and, calling upon Williams, decided also to invite his new friends. She was somewhat puzzled at Oliver's coolness, but thought that business worries were troubling him and left him to rejoin her mother in the preparations for the coming event.

Kenton and Theresa were now at their wits' end for cash. A visit to a pawnbroker gained them a tem-

porary respite, part of the proceeds of a previous robbery being deposited in Mr. Isaac's tender care.

A hiding place had to be found for the remainder of the stolen jewels, and the pair made for some old kilns on the outskirts, where a tall chimney was a landmark. There they hid the jewels, placing a bomb at the entrance to the hole. Some loose bricks were then artfully placed back in the wall to conceal their handiwork.

The night of the party arrived and the guests included Theresa and her consort. During the evening Oliver and Theresa met and she renewed her influence over the young police officer. Kenton meanwhile mingled with the guests, and the jewels of his hostess were marked out for robbery.

Soon a hue and cry was raised. The valuable necklace was missing. Theresa was in the conservatory with

However, she played her part, receiving Oliver more as a lover, and was embracing him when Kenton entered. To avoid a scene, the latter called her into an adjoining room, where a quarrel ensued. Suddenly Kenton stooped to the keyhole to see whether Williams had overheard, and was astounded to see him examining a link from the necklace. He had found a valuable clue and was now apparently upon the track of the two thieves.

A few hurried words and Kenton decided to drug him. Theresa had the phial ready and Kenton himself took it and the wine into the room, Theresa meanwhile going to secure tickets for their departure. Williams was quite calm and readily consented to take a drink with his host. He walked about the room and carelessly passing a mirror, saw Kenton dopping the glass of liquor.

He hurriedly placed a small sponge in his mouth and



Oliver when the alarm was given. The affair was at an end and guests were departing, while the host, Mabel's father, assured them that no effort would be spared to trace the missing diamonds.

Theresa and Kenton hurried off to their hotel and examined their capture. The diamonds in the necklace were of an unusual size and lustre. They had effected one of the coups of their lives. A few hours later he, Kenton, hastened to the kilns and added the necklace to the contents of the bag in the hole, afterwards carefully replacing the bomb. Early the next morning Oliver called at the hotel. Theresa was alone and a little surprised at the card,

"OLIVER WILLIAMS,
"Superintendent of Police."

partook of the drink. In a few minutes he was apparently in a state of stupor. Kenton seized the curtain bands and was about to bind the Superintendent to his chair when Oliver sprang upon him and seized his man.

Kenton was now at Oliver's mercy. In vain he begged to be allowed to go. Williams was adamant and forced Kenton to submit to arrest. He would not, however, submit him to indignity, but would himself take him to the Police Office. On the way, Kenton made a dash for liberty and escaped into an empty house.

Away sped the guilty man, away up until he emerged upon the roof. A hot and exciting chase under terrible conditions ensued. Williams was a smart officer and knew the various signs to follow. At last he had Kenton cornered on a risky ledge, but, determined to

avoid capture, the unhappy criminal dashed himself into the courtyard some sixty feet below.

The horrified Williams could not avert the disaster. With a cry of "My God!" he rushed to the nearest skylight and found his way down to the ground. There he saw a crowd. A Doctor had arrived. Kenton had fallen upon his head and his life was ebbing quickly away. All the memories of the old schooldays rushed upon Oliver and he tenderly assisted the surgeon in his awful task.

Charles Kenton knew that his hour had come and he grasped the hand of his old schoolmate and begged his forgiveness. In a few fading sentences he told the whereabouts of the jewels, but implored Oliver, "For my sake and Theresa's, be careful."

A whispered "Good-bye" and Charles Kenton was no more. After some instructions to the doctor, Oliver secured a car and rushed off to follow up the clue he

had got from the dying man. He arrived at the kilns and was busily removing the loose bricks, when a horror-stricken cry reached his ears. Theresa had come, having waited in vain, expecting to find Kenton there in search of the jewels.

With a single bound, Oliver was at the opposite side of the tunnel and had seized Theresa. She was beseeching him to escape his peril, when there came a terrific flash and the roar of an explosion which wrecked the entire range of buildings. Even the huge chimney was seen to fall, its 160 feet summit a few seconds later adding to the heaps of smoking debris.

The astounding catastrophe aroused the inhabitants for miles around. A rescue party arrived and Oliver was taken from the ruins. He was alive but Theresa had perished. Oliver spent many weary days in the hospital, but his sweetheart Mabel had eventually the joy of witnessing his recovery.

Released June 30th.

Code Word, "Demon."

Length, 2,657 feet.

Price, 5d. per foot.

Passed by the B.B. of Film Censors.

JACK IN CAMP.

The Amusing Adventures of Three Recruits.

How the Members of the Awkward Squad Amused Themselves at the expense of a New Arrival.

At the Militia Camp three fat recruits arrived, one a chronic grumbler. The other "Rookies" resolved to make it hot for him. Billeting in a barn gave them a fine opportunity.

A fine lot of mice, lively specimens, were placed in his pants. A great scene of rowdy sport ensued. Asleep once more, a new plot was evolved. Two snakes "did the trick," and Fatty was soon, clad in abbreviated

attire, fleeing for the open country. Sundry weird adventures followed. A series of comical "gyrations," and he returned to Barracks in a very nondescript garb.

The Officer arrives, "Any complaints?" "Yes, lots of 'em!" Soon the three fat men, the butts of the Awkward Squad, were upon a big job. In the barn they displayed their prowess at———Mouse Hunting!!!

Released June 30th.

Code Word, "Camp."

Length, 669 feet.

**Price, 4d. per foot,
plus toning.**

Passed by the B.B. of Film Censors.

EN DÆMON.

Oliver og René er Ungdomsvenner. Skæbnen har skilt dem ad, og de er gaaet hver ad sine Veje. Oliver har fulgt Embedsvejen og er bleven Politiløjtnant. René har givet efter for sine Eventyrtilbøjeligheder og er rejst til Amerika. Her har han truffet en Kvinde, i hvis Hænder han er et viljeløst Redskab. I hendes Nærhed bliver han svag og maa udrette, hvad hun forlanger af ham. Som en Slange omklamrer hun ham og gyder Forbrydergiften i hans Aarer. Og han er det hjælpeløse Offer.

De to - René og Therese - vender tilbage fra Amerika, og Oliver modtager paa Banegaarden sin gamle Ven. Therese, der i Bekendtskabet med den unge Politiløjtnant øjner Chancer for nyt Bytte, begynder umiddelbart efter Præsentationen at gøre hidsig Kur til Oliver. Hun opnaar forsaavidt sin Hensigt, som han føler sit Blod i Kog hver Gang han er hende nær. Da han selv modtager en Invitation til et Bal hos sine Svigerforældre, skaffer han ogsaa en Indbydelse til René og Therese.

Disse to forbereder sig imidlertid paa et større Kup. For at kunne arbejde i Ro, beslutter de at skaffe en Taske med ulovligt erhvervede Smykker af Vejen, saa at den ikke kan røbe dem. De anbringer den i Hvælvingen under en gammel, faldefærdig Skorsten sammen med en Dynamitbombe, der vil eksplodere den Dag en med Forholdene ukendt Person vil forsøge at bemægtige sig Smykkerne.

Paa Ballet venter Therese at finde Anledningen, der skal føre det store Kup med sig. Den udebliver ikke. Husets Frue bærer om Halsen et kostbart Smykke, der er Genstand for almindelig Beundring. Therese gør sin frygtelige Indflydelse gældende overfor René. Husfruen savner Smykket. Hvor er det? Fruen selv er fortvivlet, men hendes Mand siger beroligende: Bryd Dem ikke om Smykket. Det bliver nok fundet.

Næste Dag aflægger Oliver et Besøg paa Hotellet hos René og Therese. Han har selvfølgelig ikke fjerneste Mistanke til sin gamle Ven. Hvad maa han da ikke tænke, da han paa Gulvet i Renés Værelse finder en af Brillanterne i det forsvundne Smykke! - Gennem Nøglehullet i Døren til det andet Værelse har Therese opdaget Olivers Forundring ved at finde Sporet til Forbrydelsen i sin Vens Stue. I en Hast har hun lagt en Feltplan. Hun giver hurtigt René nogle Ordre, tager selv Tøj paa for at skaffe Jernbanebillet, saa at de, hvis de blot kan faa et Forspring, muligvis i god Tid kan komme bort fra Byen.

René gaar ind til Oliver og lader, som om intet er hændet. Han skænker op i et Par Glas. I det Glas, der er bestemt for Vennen, hælder han et Sovepulver ud i et Øjeblik, da Oliver vender Ryggen til. I et Spejl har Oliver dog set alt. Han ser sit Snit til at stoppe et Stykke Svamp i Munden. Det opsuger Pulveret, men Oliver forstiller sig, saa at René tror, at det har virket+. Han vil give sig til at binde Oliver paa Hænder og Fødder, men Oliver springer op, og René er Fange. Som gammel Ven vil Oliver vise Forbryderen det Hensyn at føre ham uden Bevogtning til Politivagten, men René lønner kun daarligt Olivers Hensynsfuldhed. Han benytter den første Lejlighed til at flygte. Oliver slipper ham dog ikke af Syne. Vildere og vildere bliver Jagten. Man ser René drevet af Fortvivlelsen halse henover Hustage. Han snubler, kommer paa Benene igen. Forfølgeren er lige i Hælene paa ham. Til sidst staar han yderst ude paa et fremspringende Hjørne af Taget. Om et Sekund maa Forfølgerne være der. Nu kommer Oliver til Syne over Tagryggen.

-Lad mig slippe, eller jeg styrter mig ud! raaber René i Fortvivlelsens Angst.

Oliver kender som Embedsmand ingen Naade. Han nær-

mer sig. Saa styrter René sig ud i Rummet. Brøkdele af Sekunder senere ligger han lemlæstet og døende paa Stenbroen. De sidste Ord, der kommer frem over hans Læber er:

-Under.....den gamle Skorsten.....men pas paa!

Oliver skynder sig ud til den gamle Skorsten, Netop i det Øjeblik han har fundet Smykkernes Gemmested og vil til at fremdræge dem, indfinder Therese sig. Et Sekund betragter hun ham med vilde, hævn-gerrige Blikke. Saa indtræffer Dynamitekspllosionen. Med et øredøvende Brag synker den gamle Skorsten i Grus. Frem af Ruinerne graves to Menneskelegemer. Therese er blevet ramt af Undgældelsens Straf. Hun er død. Men Oliver lever og genforenes med Mabel.

-----ooOoo-----

A/S **NORDISK
FILMS - KOMPAGNI**
KOPENHAGEN

BERLIN. WIEN. LONDON. GENOVA.
NEW YORK. MOSCOU.

BERLIN S. W. 48.

FRIEDRICHSTRASSE 13.

Telegram-Adr.: „Nordfilm“

Telephon Amt IV 10191.



Ein Dämon.

Personen:

Oliver, Polizeileutnant.....Robert Dinesen.
Mabel, seine Verlobte.....Fräulein Hinding.
René.....Blütecher.
Thérèse.....Lily Bech.

Polizeileutnant Oliver erhält von seinem Freunde René Besuch, der soeben mit seiner Freundin Therese aus Amerika zurückkehrt. Therese ist eine dämonische Frau, die René vollkommen in ihrer Gewalt hat und den Willenlosen, um ihr Luxusbedürfnis zu befriedigen, zu Perlendiebstählen veranlasst, die bereits Aufsehen gemacht haben. Beide erhalten durch Oliver eine Einladung zum Ball bei Olivers Schwiegereltern, und Therese benutzt auch diese Gelegenheit und das Vertrauen, das man den Freunden Olivers entgegenbringt, um einen geschickten Raub auszuführen. Gegen Ende des Festes vermisst die Frau des Hauses ihren Schmuck. Alles ist bestürzt und peinlich berührt; aber ihr Gemahl beruhigt die Gäste, man werde den Schmuck schon finden.

Im Hotel flüstert Therese René zu: "Also nun schnell! Du versteckst den Schmuck in dem alten Gemäuer, in dem wir gestern die andern Sachen verborgen haben!" René gehorcht. Es dauert nicht lange, so meldet man der zurückgebliebenen Therese Oliver. "So früh am Morgen besuchen Sie mich schon?" Oliver ist ein wenig verlegen. Aber Therese weiss Männer seiner Art zu behandeln und in einer kleinen Viertelstunde hat sie sich ihn gefügig gemacht. Doch just als ihre Lippen aufeinander ruhen, tritt René ein. Sie prallen zurück. Therese entschuldigt sich und tritt mit René ins Schlafzimmer. "Nun?" flüstert sie zischend und halb verächtlich. Und er erzählt ihr, dass ihm die Bergung des Schmuckes gelungen sei. Da hören beide vom Nebenzimmer ein verdächtiges Geräusch und sehen durch das Schlüsselloch, wie Oliver ein verlorenes Glied des Schmuckes vom Teppich aufhebt. "Um Gottes willen, wir sind verloren! Was tun?"

"Narr, Du unvorsichtiger!" erwidert Therese hastig. "Hier, schnell, ist ein Schlaftrunk- der gibt uns mindestens drei Stunden Vorsprung." Sie treten wieder ins Nebenzimmer, in dem Oliver wartet und den verdächtigen Fund gemacht hat. Therese verabschiedet sich von ihm, während René mit Weingläsern und Flaschen hantiert. Als sich die Tür hinter der Frau geschlossen hat, fällt Olivers Blick in einen Spiegel und er sieht, wie René ihm just ein Pulver ins Glas schüttet. Vorsichtig gemacht, steckt er sein Stück trocknen Schwammes in den Mund, der die betäubende Flüssigkeit aufsaugen soll, spielt aber seine Scene ruhig weiter, als habe das Schlafpulver tatsächlich gewirkt. In dem Augenblick jedoch, in dem ihn René fesseln will, springt er empor und ruft ihm ins Gesicht, dass er ihm als Gefangener zu folgen habe, was René widerwillig tut. Oliver will ihm Unannehmlichkeiten ersparen, und begnügt sich mit seinem Ehrenwort, nicht zu fliehen. Auf der Strasse entfällt der Polizeileutnant der Spazierstock, und den Moment benutzt der Dieb zu entfliehen. Eine wilde Jagd durch Häuser und über Dächer hebt an. Endlich ist René in die Enge getrieben. Er bittet flehentlich, Oliver solle ihn laufen lassen; doch der bleibt fest. Da stürzt sich der andere vom Giebel des Hauses hinab in den Hof, wo er sterbend den Ort angibt, an dem der Schmuck verborgen ist."....aber Vorsicht!" ist sein letztes Wort. Oliver folgt seinen Weisungen und es dauert nicht lange, so hat er die Höhle gefunden. Doch wie er eben im Begriff ist, die verdächtigen Steine zu lockern, tritt ihm Therese entgegen, die vergeblich auf René gewartet hat und ihn hier vermutet. "Vorsicht, - da liegt Dynamit!" ruft sie.- Schon ist es zu spät. Die Streichholzflamme ist dem verderblichen Sprengstoff zu nahe gekommen, und die beiden werden unter den Trümmern des explodierenden Gemäuers begraben. Therese ist tot, Oliver nur verletzt. Nach monatelanger sorgfältiger Pflege erholt er sich endlich und ist seiner Gattin, von der sich sein Herz durch die schöne Verbrecherin abgewandt hatte, wieder zugewandt.

**A/S NORDISK
FILMS - KOMPAGNI
KOPENHAGEN**

**BERLIN. WIEN. LONDON. GENOVA.
NEW YORK. MOSCOU.**

BERLIN S. W. 48.

FRIEDRICHSTRASSE 13.

Telegram-Adr.: „Nordfilm“.

Telephon Amt IV 10191.



Un démon.

Olivier et René sont amis de jeunesse. Le sort les a séparés, ils sont partis chacun de leur côté. Olivier a pris la carrière administrative, il est devenu préfet de police. René au contraire, a suivi son goût d'aventures et a émigré en Amérique où il a rencontré une femme entre les mains de laquelle il est devenu un instrument docile, auprès d'elle il se sent faible et désarmé. Cette femme est son mauvais génie qui lui inspire peu à peu le goût du crime.

René a annoncé son retour d'Amérique à son ancien ami Olivier qui est allé le chercher à la gare. C'est là que le jeune préfet de police fait la connaissance de Thérèse qui n'a pas voulu lâcher sa victime. En voyant l'ami de René, Thérèse se dit qu'il pourra sans doute lui devenir utile un jour, et qu'il vaut mieux s'assurer ses bonnes grâces dès le début. Elle se montre donc fort coquette avec lui et atteint jusqu'à un certain point son but en ce que l'ami de René se sent étrangement troublé à son approche. Recevant quelques jours après une invitation pour un bal de famille chez ses beaux-parents, Olivier s'empresse de faire inviter aussi René et Thérèse qui acceptent l'invitation, pensant qu'il y aura peut-être un bon coup à faire. Pour pouvoir travailler à leur aise, ils décident de se débarrasser d'un sac rempli de bijoux qu'ils ont volés, qui pourraient les trahir. Ils le cache dans une cave sous une vieille cheminée menaçant ruine, et pour être sûrs que les bijoux ne soient jamais repris, ils déposent une bombe remplie de dynamite sous la voûte.

Au bal Thérèse attend une occasion favorable, pour le grand coup qu'elle a médité, et cette occasion ne tarde pas à se présenter. La maîtresse de la maison porte ce soir un collier extrêmement coûteux, qui fait l'admiration de tous les assistants.

Thérèse profite du funeste pouvoir qu'elle a sur René pour lui faire voler le collier. Peu après la maîtresse de la maison s'aperçoit subitement que sa parure a disparu. Qu'est-elle devenue. Elle est désespérée mais son mari la console en lui disant de ne pas s'inquiéter du collier, qu'on le retrouvera bien! Le lendemain Olivier va voir René et Thérèse à l'hôtel. Il n'a pas le moindre soupçon contre son ami. Quelle est donc sa surprise en trouvant par terre, dans la chambre de René, un des brillants du bijou disparu. Thérèse qui a regardé par le trou de la serrure, a remarqué la surprise d'Olivier en trouvant la trace du crime dans la chambre de son ami. Vite elle forme son plan de campagne. Elle donne à voix basse quelques ordres à René, et s'en va ensuite retenir des billets de chemin de fer. S'ils peuvent obtenir de l'avance, il leur sera possible de se sauver à temps. Cependant René entre dans la chambre voisine où Olivier l'attend, et comme si rien ne s'était passé il offre un verre de vin à son ami qui l'accepte. En versant le vin il jette furtivement une poudre dans le verre d'Olivier, mais celui-ci ayant vu dans la glace le mouvement de René met dans sa bouche un morceau d'éponge qui absorbe le narcotique. Sûr de son affaire Olivier fait ensuite semblant de s'endormir pour faire croire à René que le narcotique a fait son effet. Celui-ci se prépare alors à garotter Olivier, mais à peine l'a-t-il touché qu'il se dresse subitement, se jette sur le coupable et l'arrête. Par égard pour l'ancien ami, Olivier conduit René au poste de police sans escorte, mais René récompense mal cette attention. Il profite de la première occasion pour prendre la fuite. Cependant Olivier ne le perd pas de vue. La poursuite s'acharne de plus en plus. On voit René courant désespérément sur les toits. Il fait un faux pas et tombe, mais se relève et continue sa course folle. Olivier le suit de près. A la fin

il s'arrête sur le rebord d'un toit. Dans un moment il va être pris. Déjà Olivier paraît sur le faite. -Laisse-moi fuir! lui crie-t-il hors de lui, -ou je me laisse tomber. Mais le préfet de police connaît son devoir. Il s'approche toujours. Alors René jette un grand cri, et se précipite dans le vide. L'instant d'après son corps s'abat sur le pavé. On le relève mourant. En expirant il murmure ces dernières paroles: - Sous la vieille cheminée. Juste au moment où il trouve la cachette des bijoux volés, Thérèse arrive. D'un air féroce elle le regarde faire. La vengeance brille dans ses yeux. Au même moment un bruit formidable se fait entendre, c'est la bombe qui écluse en faisant écrouler la vieille cheminée. Deux corps sont retirés des décombres: Thérèse à l'état de cadavre et Olivier encore vivant. Aussitôt rétabli, il s'unira à sa fidèle amie Mabel.

--- o o o o o ---

BARCELONE ZOHJA
MOSCOU
BUDAPEST
LONDRES
NEW YORK
PARIS
COPENHAGUE
RUDISK FILMS CO.



A/s **NORDISK FILMS CO.**

COPENHAGUE

BERLIN. LONDRES. NEW YORK. PARIS.

VIENNE. BUDAPEST. MOSCOU.

BARCELONE. SOFIA.

